

ΚΑΙ ΤΟΔΕ ΓΕΩΡΓΟΥΛΗ

«*Ἀλλοίμονον εἰς τὸ Ἔθνος ἐκεῖνο, τοῦ ὁποίου οἱ διδάσκαλοι
θὰ παύσουν νὰ ἐμπνέωνται ἀπὸ ιδεώδεις σκοποὺς*»

«Ὁ ἐκπαιδευτικὸς λειτουργὸς καὶ ὅταν ἀκόμη ἀσκῆ τὸ ἔργον του ὡς δημόσιος ὑπάλληλος, ἔχει τὴν συνείδησιν, ὅτι εἶναι κατὰ πρῶτον λόγον παιδαγωγὸς καὶ κατὰ δεύτερον λόγον δημόσιος ὑπάλληλος. Ἡ ιδιότης του ὡς δημοσίου ὑπαλλήλου δὲν ἀποτελεῖ κύριον χαρακτηριστικόν. Δύναται καὶ ὡς ιδιώτης νὰ ἀσκῆ τὸ παιδαγωγικόν του ἔργον, χωρὶς νὰ εἶναι δημόσιος λειτουργός».

«Ὁ διδάσκαλος κινεῖται πάντοτε πρὸς τὴν σφαῖραν τοῦ ιδεώδους. Παραλαμβάνει τὸ παιδί εἰς τὴν φυσικὴν του κατάστασιν καὶ καθοδηγεῖ αὐτὸ πρὸς τὸν κόσμον τοῦ ιδεώδους χρέους. Ἄλλοίμονον δὲ εἰς τὸ ἔθνος ἐκεῖνο, τοῦ ὁποίου οἱ διδάσκαλοι θὰ παύσουν νὰ ἐμπνέωνται ἀπὸ ιδεώδεις σκοποὺς.

«Ἐχει διαπιστωθῆ ὅτι ὁ ἐκπαιδευτικὸς ἔχει ἐπιβαρυνθῆ μὲ τὴν συντέλεσιν ἐργασιῶν ἀσχέτων καὶ ἐν πολλοῖς ἀσυμβιβάστων πρὸς τὸ ἔργον του. Τὸ γραφειοκρατικὸν σύστημα εἰσήλασεν ἀκαταμάχητον καὶ ἀπειλεῖ νὰ ἀφαιρέσῃ τὸν χρόνον σχολῆς. Ἐπιβάλλεται κατ' ἀκολουθίαν νὰ θελήσῃ ἡ Πολιτεία νὰ ἀπαλλάξῃ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν σχολείων ἀπὸ τὸν φόρτον τῆς γραφειοκρατικῆς ὑπηρεσίας. Ὅλος αὐτὸς ὁ φόρτος πρέπει νὰ ἀνατεθῆ εἰς χεῖρας διοικητικῶν ὑπαλλήλων ἀναλαμβάνοντων τὴν διεξαγωγὴν τῆς γραφικῆς καὶ λογιστικῆς ὑπηρεσίας. Ἄν ἐξακολουθῶμεν νὰ καταπνίγωμεν τὸν ἐκπαιδευτικὸν κάτω ἀπὸ τὸν φόρτον τῆς γραφειοκρατίας, ὅπως διεξάγεται σήμερον, οὐδεμίαν ἀξίωσιν δικαιούμεθα νὰ ἔχωμεν δι' ἐργασίαν ἀποδοτικὴν».

«Ὁ ἐκπαιδευτικὸς πρέπει νὰ ἀπομακρυνθῆ ἀπὸ τὴν τύρβην καὶ τὸν μόχθον τῆς καθημερινῆς ἐργασίας διὰ νὰ ἀνοίξῃ τὸν νοῦν του πρὸς εἰσοδοχὴν νέων ἀντιλήψεων. Διὰ νὰ συμπληρώσῃ τὴν μόρφωσιν χρειάζεται περισυλλογή».

Μάθημα Ἀγωγῆς τοῦ Πολίτου.

Εἰς τὸ Σχολεῖον καθίσταται αἰσθητὴ ἡ παρουσία τοῦ κράτους διὰ τῶν

διεπόντων τὸν σχολικὸν βίον θεσμῶν. Οἱ σχολικοὶ νόμοι πρέπει νὰ εἶναι σταθεροί, νὰ μὴ μεταβάλλωνται διαρκῶς. Πρέπει νὰ καθιστοῦν αἰσθητὴν τὴν παρουσίαν τοῦ πνεύματος τῆς Πολιτείας. Τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας πρέπει νὰ παύσῃ νὰ ἐκδίδῃ χαριστικούς Νόμους. Διὰ τὴν Μέσσην Ἐκπαίδευσιν εἶναι ἀπαραίτητον νὰ καταργηθοῦν αἱ περὶ ἀναθεωρήσεως τῶν ἀποτελεσμάτων ἐξετάσεων διατάξεις. Κατὰ τὴν μακρὰν σειρὰν ἐτῶν, κατὰ τὴν ὁποίαν εἷς τοιοῦτος θεσμὸς δὲν ὑπῆρχεν εἰς τὸ σχολεῖον τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως, εἴχομεν καὶ ἀπὸ ἀπόψεως σχολικῆς πειθαρχίας καὶ ἀπὸ ἀπόψεως ἐπιδόσεως τῶν μαθητῶν πολὺ καλύτερα ἀποτελέσματα. Οἱ ἐκάστοτε ὑπουργοὶ τῆς παιδείας καλὸν εἶναι νὰ ἔχουν ὑπ' ὄψιν των, ὅτι τὰ Διατάγματα τὰ ὁποῖα ἐκδίδουν δύνανται νὰ ἀσκήσουν καὶ πρὸς τὸ καλὸν καὶ πρὸς τὸ κακὸν ὑψίστην ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς πολιτικῆς ἀγωγῆς τῶν μαθητῶν. Ἀφορμώμενος ὁ μαθητὴς ἀπὸ τὰς διατάξεις αὐτὰς σχηματίζει ἐντυπώσεις καὶ κρίσεις ἀναφερομένας εἰς τὰς ἐπιδιώξεις καὶ τὰ ἰδεώδη τῆς ὀργανωμένης εἰς Κράτος Πολιτείας».

Κωνσταντῖνος Γεωργούλης

«Πρακτικὰ Συνεδρίου Ἐκπαιδευτικῶν»

Ἰαννουαρίου 1949